

EU är nyckeln till lösningen

I december godkände EU-parlamentet med knapp majoritet och emot internationell lag avtalet mellan Marocko och EU, som tillåter europeiska fartyg att fiska illegalt i de västsahariska vatten som är ockuperade av Marocko. En sådan uppseendeväckande tolkning av internationell rätt går helt emot ett tidigare beslut av samma parlament 2011. Hoppet hos många slocknade.

EU gör freden en björntjänst och sviker sina egna ideal. Men det mest skrämmande är de felaktiga signaler som nu sänds till regionen. Genom att i många år ha skyddat Marocko från konsekvenserna av brott mot internationell rätt, har alla försök att nå en lösning på konflikten förhindrats, konflikten förlängts i oändlighet och många medlare avgått i frustration.

Rättsexperter från både FN:s säkerhetsråd och EU-parlamentet har varit överens om att utvinning av västsahariska naturresurser bara kan ske om följande principer råder: ett godkännande från det västsahariska folket, vinning för den västsahariska befolkningen, ekologisk hänsyn och respekt för mänskliga rättigheter. Inga av dessa villkor har respekterats.

Att låta konflikten fräta genom att ständigt göda Marockos dröm om ett imperium är ett fatalt misstag. Maghreb, vid Europas tröskel, är ett viktigt område för Europas välstånd och säkerhet.

Både Maghreb och Europa skördar nu frukterna av 40 års felaktiga strategi. I fyra decennier har avkoloniseringsprocessen i Västsahara förhindrats. Det har lett regionen in i en bedrövlig situation. Värdefulla resurser har slösats på krigshandlingar. En växande säkerhetsapparat styr det koloniala projektet. Detta har åderlåt Marocko. Tusentals emigranter har

strömmat in i Europa. Det som behövdes var regional integration eller samarbete kring politiska, ekonomiska och säkerhetsfrågor, men det finns inte idag.

Marocko, som har uppmuntrats av fiskeavtalet och av att brotten mot mänskliga rättigheter i de ockuperade delarna av Västsahara nonchaleras, ändrar inte kurs. Tvärtom. Utländska företag ges lukrativa kontrakt för att plundra de västsahariska naturresurserna. Internationella observatörer - inklusive EU-parlamentariker avvisas.

EU belönar Marocko med generösa bidrag och privilegierad status och försvårar därmed den redan farliga situationen kring Västsaharafrågan. Men Europas historia visar att ömsesidig respekt och fredlig samexistens är garantin för stabilitet och framsteg. Västsaharier är ett litet folk som vill leva i frihet i sina förfäders land och i harmoni med sina grannar. Marocko vill göra EU delaktig i de brottsliga handlingarna.

ALIYEN KENTAWI

Lyckligtvis är dock inte hela bilden mörk. Fler investerare flyttar bort sitt kapital från företag som satsar pengar illegalt i stölden av Västsaharas resurser. Fler länder inom EU, nationella parlament, NGO:s och människorättsorganisationer kritiserar öppet EU:s ställning i konflikten. Inte för att bestraffa Marocko utan troligen för att rädda Marocko från sig själv, för att återupprätta rättvisan och ge stabilitet och säkerhet till både Maghrebregionen och Europa. Det är en svår uppgift men den måste uppmuntras.

Aliyen Kentawi, representant för Polisario Front i Sverige. Översättning från engelska: Lena Thunberg